

«وطن امروز» موارد سوءمدیریت دولتی در افزایش قیمت مرغ را بررسی کرد

واکاوی قدقدمدیریت!

■ **انحصار واردات
نهاده‌های دامی
برای افراد خاص**

■ **کاهش ۵۰ درصدی
تخصیص ارز برای
واردات نهاده‌های دامی**

مرغ انگلیسی

■ **عدم اشراف وزارت
صمت برای مدیریت
زنجره تولید مرغ**

■ **توزیع نامناسب
نهاده‌های دامی
در سامانه بازارگاه**

چرا دولت بایدن یکی از ضعیف‌ترین دولت‌های تاریخ آمریکا خواهد بود؟

پایان عقاب

رؤسای جمهوری تاریخ خود- در عین کسب بالاترین رای مردمی در تاریخ- در کاخ سفید خواهد بود. در میان نامزدهای حزب دموکرات که وارد عرصه رقابت‌های مقدماتی شدند، چهره‌های متفاوتی وجود داشتند: از «تولسی گیبار» به عنوان یک زن جوان نظامی تا «لیزابت وارن» به عنوان یک بانوی سیاستمدار کهنه‌کار که در طیف اقلیت نژادی نیز قرار دارد و حتی «برنی سندرز» که محبوبیت شگفت‌انگیزش در رقابت‌های ۲۰۱۶، مسئولان ارشد حزب را مجبور به تقلب به نفع «هیلاری کلینتون» کرد. با این حال در روندی مدیریت‌شده «جو بایدن» خیلی ناگهانی وارد عرصه شد و خیلی زود هم توانست از خواستار عدم مداخله واشنگتن در دموکرات‌ها در انتخابات ۲۰۲۰ تثبیت کند. این فرد، بدترین گزینه در میان گزینه‌های موجود در حزب دموکرات بود. اگر گیبار به دلیل سابقه نظامی خود در غرب آسیا، خواستار عدم مداخله واشنگتن در مناسبات کشورهای دیگر بود و سندرز هم به دلیل رویکرد سوسیالیستی خود قائل به کاهش تأثیر لابی صهیونیستی در آمریکا بود، بایدن نماد جمع شدن تمام بدی‌های ترامپ و تفریق تمام خطرات ترامپ برای آمریکا

است؛ سیاستمداری که به ادعای شورای روابط خارجی آمریکا، وضع کنونی غرب آسیا دست‌نخورده است و در سال‌های طولانی حضور در سنا و دولت آمریکا است و ارتباط مستحکم هم با لابی اسرائیل در این کشور دارد. با این حال، بایدن در دوره ریاست‌جمهوری خود با «همین سنگین» مواجه است؛ یکی از طرف حامیان پرشمار خود که مطالبه واگذاری برخی اختیارات ملی برای مدیریت جهانی را دارند و دیگری از طرف مخالفان پرشور خود که به دنبال احیای جایگاه مستقل آمریکا در میان کشورهای جهان هستند؛ ۲ رویکردی که کوچک‌ترین وجه اشتراکی با هم ندارند و اساساً تعریف متفاوتی از ماهیت روابطی با آمریکا می‌دهند. بر همین منبناست که نشریه «کریستین ساینس مانیاتور» در مطلب اصلی شماره اخیر خود، «تعریف آمریکا» را مهم‌ترین وظیفه رسانه‌ها و نخبانان دانشگاهی در این کشور معرفی می‌کند و «هیوبرک تایمز» هم ترامپیسم را مسأله‌ای مهم برای آینده ایالات متحده- فارغ از پیروزی یا شکست ترامپ در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰- ارزیابی می‌کند. نگاهی به نشریات آمریکا در این ایام، نشان می‌دهد

خبری از اعلام برتری دموکراسی آمریکایی و معرفی انتخابات به عنوان مظهر تحقق دموکراسی در این کشور نیست و دیگر کسی به خود اجازه نمی‌دهد مانند فرانسویس فوکویاما، رجز «پایان تاریخ» بخواند؛ بویژه آنکه خود فوکویاما از «لیبرال-دموکراسی، اندیشه پایانی بشر است» به «آمریکا یک کشور زانو زده است»، تغییر موضع داده اعلام هشدارهای مکرر از سوی اندیشکده‌های بزرگ و مطرح آمریکا از یک سو و سخنرانی‌های متعدد چهره‌های سیاسی مطرح در این کشور- که دامنه آن حتی به باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا هم رسیده- درباره لزوم جدی گرفتن این ابرشکاف اجتماعی، نشان‌دهنده سطح واقعی بودن این رویداد است. عقاب سر سفیدی که روزی نماد قدرت و تسلط ایالات متحده آمریکا بر سراسر جهان بود، حالا تبدیل به یک موجود ناتوان و زشت شده که نتنها جذباتی برای دیگران ندارد، بلکه حتی فرزندانش نیز از آن رویگردان هستند؛ فرزندان آن که روزی قرار بود نماد تحقق رویای آمریکایی در قرن بیست‌ویکم باشند اما سال‌هاست در جست‌وجوی رویاهای خود از این کشور مهاجرت می‌کنند و حتی تمایلی ندارند کسی از هویت عقاب‌نشان آنها باخبر شود. عقاب سلطه‌گر قرن بیستم حالا در انتظار مرگ دردناک خود در قرن بیست‌ویکم است. * پژوهشگر روابط بین‌الملل

یادداشت مهدی خانعلی‌زاده: یک انتخابات جنجالی اما با مشارکت بالا و یک رئیس‌جمهور منتخب که بالاترین میزان آرای مردم در طول تاریخ ایالات متحده را کسب کرده است؛ این شاید در نگاه اول، یک دستاورد درخشان برای دولت جدید آمریکا باشد اما انگار چیزی در این میان وجود دارد که رسانه‌ها و سیاستمداران آمریکایی را به جای جشن و پایکوبی، به ماتم و اندوه مبتلا کرده است. ماجرا به اتفاقاتی بازمی‌گردد که پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و به طور ویژه، در سال‌های ابتدایی قرن بیست‌ویکم در داخل نهاد سیاست‌گذاری ایالات متحده آمریکا افتاده است.

بهترین راهنما برای درک این رویدادها، مراجعه به کتاب «سلطه یا رهبری» نوشته زیگنیکو برژینسکی، استراتژیست مطرح این کشور که سال‌ها مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور در کاخ سفید بوده، است؛ کتابی راهبردی با ادبیاتی روان که به بررسی راهبردهای ممکن و مطلوب برای دولت آمریکا در سال‌های پس‌اجرای اقتصادی ۲۰۰۸ می‌پردازد. برژینسکی در این کتاب، با اشاره به وضعیتی که برای نظام سرمایه‌داری پیش خواهد آمد و راه فراری از وقوع بحران‌های متعدد برای آن وجود ندارد، به سیاستمداران آمریکایی توصیه می‌کند که به جای رویکرد سلطه بر جهان، مسیر رهبری جهان را در پیش بگیرند.

منبر حجت احسان‌بخش: امروز روز ولادت با سعادت ابامحمد امام حسن عسکری، پدر والامقام امام زمان علیه‌السلام یکی از جوان‌ترین امامان معصوم است که هم در جوانی به امامت رسید و هم در جوانی به شهادت رسید. صحبت از عظمت و فضائل امام عسکری کار بسیار دشواری است که نیاز به معرفت به ساحت ائمه اطهار علیه‌السلام دارد ولی «آب دریا را اگر نتوان کشید/ هم به قدر تشنگی باید چشید» مشهورترین لقب امام که بر مظلومیت ایشان نیز اشاره دارد، عسکری است که به اقامت اجباری ایشان در سامرا اشاره دارد. هنگامی که امام حسن عسکری علیه‌السلام در دوران طفولیت به سر می‌برد، متوکل، پدرش امام هادی علیه‌السلام را به شهر سامرا منتقل کرد و لذا آن حضرت از کودکی در سامرا بودند.

روایتی از دوران کودکی آن حضرت در تاریخ وجود دارد که به طور واضح مشخص می‌شود امام از همان ابتدا از علمی الهی برخوردار بوده‌اند. روزی شخصی امام حسن عسکری علیه‌السلام را که

تیتراهای امروز

تعداد کل قربانیان ۴۵۲۵۵ نفر

۴۵۲

■ طی ۲۴ ساعت ۴۵۲ نفر از هموطنان بر اثر ابتلا به کرونا جان خود را از دست دادند

برنامه ریزی برای تهیه ۱۸ میلیون دوز واکسن

دولت در اعمال جرایم کرونایی موفق بوده اما در نظارت و هماهنگی‌ها مشکلات اساسی دارد

آشفته‌گی تدبیر در مقابل کرونا

■ گزارشی درباره سفر مایک پمپئو به عربستان برای پیگیری آخرین امیدهای پروژه فشار حداکثری

شکست حداکثری

■ آیت‌الله رئیسی در جلسه شورای عالی قضایی مطرح کرد

وضعیت قرمز برای مفسدان

■ گزارش «وطن امروز» از افزایش شدید قیمت محصولات لبنی

لبنیات هم گران شد

■ قیمت مصوب محصولات لبنی از ۲۰ تا ۵۵ درصد افزایش یافت
■ شیر ۳۰ درصد، ماست ۲۳ درصد و پنیر ۳۶ درصد گران تر شد

یاد

دهداری

همچنان گلوله برفی می‌خورد

مهدی طاهرخانی: همانی

هستمین که بودیم، اوضاع هیچ فرقی با گذشته نکرده، تنها شکلی تغییر یافته و واژه‌ها گل‌درشت‌تر شده‌اند. انگار همان ۳ دهه قبل است، روزی که پرویز دهداری را با برف در تارتان آزادی زدند. کلاه نم‌دلی‌اش به زمین افتاد و خودش کمی تعادلش را از دست داد و قند در دل آن ۲ جین ملی‌پوشی که از حضور در تیم ملی انصراف داده بودند، آب شد. حالا رسیدیم به سوم آذرماه، سالگرد درگذشت مردی که در فوتبال ایران به اسم «معلم اخلاق» جاودانه شد. پرویز دهداری نه زیاد جام گرفت و نه از بعد فنی از بهترین‌های تیم ملی ایران بود اما آنچه او را از دیگران متمایز می‌کند همان اصولی است که هرگز از آنها عدول نکرد؛ از مکتب شاهین بود، بهای جام را می‌دانست اما از آن فروشی نکرد. از آنچه دهداری به جا گذاشت چه مانند اخلاق دقیقاً کجای فوتبال ماست؟ وضعیت سکوها چه مقدار بهتر شده؟ آن روز با برف سرمربی وقت تیم ملی را زدند و ۲ دهه بعد در همان سکوها با سنگ چشم یک هوادار را کور کردند. در همان سکوها با نانریجک دستی چشم یک سرباز وظیفه را خالی کردند و دهه‌ها فاجعه دیگر که هیچ یک درس عبرت بر ایمان نشده، چون آنچه بیش از هر چیز دیگری اهمیت دارد برد است و پیروزی، آن هم به هر قیمتی.

چند روز قبل سرمربی استقلال بعد از باخت در اهواز با یک جمله کوتاه ۳ کلمه‌ای، بار دیگر آینه‌ای بربرامان گذاشت تا نشان‌دهنده اخلاق در کجای فوتبال ماقار گرفته‌است. شاید خیلی‌ها برای توجیه بگویند این دست از کلمات مثل نقل و نبات در دل تمرین و مسابقه رد و بدل می‌شود و تنها بدشاشی محمود فکری این بود که یک دوربین به دست در جایی که نباید حضور داشته باشد، بود و آنچه نباید ضبط می‌کرد، گرفت و پخش کرد؛ عذر بدتر از گناه. توجیه‌را که می‌شنوید بیشتر دردتان می‌گیرد. این چیزها در فوتبال‌مان عادی شده اما چرا؟ چون فردا همه چیز را از ترازوی جام و برد می‌کنارند و نمی‌گویند فلا می‌بایند به اخلاقیات و اصولش بود. تنها می‌گویند چند جام آورد و چند بازی را برد. در چنین فضایی است که در پیش مستقیم یک مسابقه فوتبال با کلمات خنده‌دار «چی می‌چی» جادویی که بیشتر برای خندانیدن بچه‌های دهه هشتی در تلویزیون کاربرد داشت، مواجه می‌شوید. اما این بار برای خندانیدن من و شما نیست؛ پشت آن کلمات، چند صد میلیون تومان پول و اعتقاد یک مربی و کار فنی به جادو و جنبل خوابیده است.